

בש"פ 3421/24 - אמית שרייף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3421/24

כבוד השופט ח' כבוב

לפני:

אמת שרייף

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לעורר על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (כבוד השופט י' מינטקוביץ') בעמ"י
15.04.2024 מיום 28081-04-24

עו"ד ריהאם נסירה; עו"ד מיכל פומרנץ; עו"ד עינת פוגל
לוי

בשם המבקש:

החלטה

1. זהה בקשה למתן רשות לעורר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט י' מינטקוביץ') בעמ"י 28081-04-24 מיום 15.04.2024, בגדלה נדחה>User

ה המבקש

ערר בבקשתו על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בעמ"י 12521-04-24 מיום 05.04.2024. בהחלטה זו נקבע, כי המשיב ישוחרר ממעצר בכפוף למספר תנאים, וביניהם, איסור התקרכבות "لتרגילים צבאיים או לשטח דרום הר- חברון" למשך 60 ימים.

2. החלטת בית משפט השלום NOMKA בכר שה המבקש נושא, יחד עם חסודה נספה, בעברות של הפרעה לעובד ציבור והဏנות העוללה להפר את שלום הציבור. זאת, ככלמדו מהומר חקירה שהוגש לבית המשפט, אשר הצבע על כך שה המבקש הפרע לקיומו של תרגיל צבאי בדרום הר- חברון, באופן שהוביל לביטול התרגיל. בסיבות אלו, נקבע כי אף שאין מקום למעצר לצורכי חקירה, הרי שיש מקום לקבוע תנאים לשם התמודדות עם המסתכנות הנובעת מהמעשים שייחסו לבקשתו.

3. עררו של המבקש בבית המשפט המחוזי - נדחה. נקבע כי:

עמוד 1

"עjon בחומר החקירה מלמד, כי אכן [המבחן] נעצר לאחר שהפריע לתרגיל צבאי בכך שעמד מול חיילים וצילם אותם תוך שהצמיד אליהם מצלמה, באופן שחסם את דרכם ומנע מהם לבצע את התרגיל. משכך, אכן קיימים חישד סביר לעבירות בהן נחשד [המבחן] - ורק"מת מסוכנות כי ישוב ויבצע מעשים דומים.

בית משפט קמא היה ער לכך שאין חשש לשיבוש חקירה, ובוחלתו הבahir כי תנאי השחרור אותו הטיל נועד לוקדם את המסוכנות הנזקנית הטעונה [במבחן] ולא מעבר לכך. האיזון אותו ערך בית המשפט בין המסוכנות ובין חופש הביטוי וחופש התנועה של [המבחן] נראה לי ראוי, שכן מדובר בהרחקה לתקופה מדויה ממוקם מוגדר.

נתתי דעתני לטענה כי החקירה הסתימה, ועל כן אין מקום להוורת תנאי השחרור, אך כאמור לעיל, תנאי השחרור נועד לוקדם מסוכנות ולא חשש לשיבוש, ועל כן יש בהם טעם גם לאחר סיום החקירה."

4. מכאן הבקשה שלפני. לטענת המבחן, המקרה דין מעורר שאלה עקרונית באשר לסמכוות של בית המשפט להורות על שחררו של חסוד בתנאים, וזאת כאשר החקירה וטרם הוגשה הצהרת טובע בהתאם לסעיף 17(ד) לחוק הדיון הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם). לצד זאת, המבחן הlion על כך שבית משפט קמא סרב לצפות בסרטונים ובראיות נוספת שהגיעו לידי בא-כחו רק לאחר הדיון בבית משפט השלום, מהן, כך נטען, ניתן ללמוד כי ההחלטה להרחקה מטה דרום הר חברון, למשך 60 ימים, אינה מקיימת יחס מידתי למסוכנות המיוחסת לו. המבחן הוסיף וטען כי ההחלטה בעניינו מפלה אותו ביחס לאזרחים אמריקנים שעוכבו יחד עמו; וכן, כי החלטת המשטרה על מעצרו התקבלה על יסוד שיקולים זרים.

5. לאחר שענייתי בבקשתו ובנספחיה, הגעתו למסקנה כי דינה להידחות ללא צורך בתשובה. הלכה עמננו כי רשות לעורר בגלגול שלישי תינתן במסורה, במקרים שבהם מתעוררת שאלה שפטית עקרונית החורגת מעניינו של המבחן, או כאשר הדבר מתחייב כדי למנוע עיוות דין (בש"פ 3455/24abo עצא נ' מדינת ישראל, פסקה 5 ((19.04.2024)). מהטעמים שאפרט מיד, המקרה שלפני אינו בא גדרם של מקרים חריגים אלו.

6. תחילת לטענה העקרונית. לפי קו טיעון זה, משעה שהסתימה החקירה בעניינו של המבחן וטרם הוגשה הצהרת טובע, בית משפט השלום כלל לא היה מוסמך לקבוע את תנאי שחררו. לעומת זאת הפנה המבחן לפסיקה של בית המשפט המחויזים מהם הוא ביקש ללמידה בהתאם לשון סעיף 17(ד) לחוק המעצרם, כמו גם לנוכח תכליתו, לא ניתן לקבוע את תנאי שחרור של חסוד שהסתימה החקירה בעניינו, אם לא הוגשה בעניינו הצהרת טובע. ברם, טענה זו כבר נדונה עלי-ידי בית משפט זה ב-בש"פ 8874/15 פלוני נ' מדינת ישראל (27.01.2016), בהרכבת שלושה, ונחתתה לגופה. באותו עניין נקבע, כי "אין חולק כו�ם, כי בית המשפט מוסמך לשחרר חסוד לחלופת מעצר בתנאים מגבלים, כאשר החקירה הסתימה, וגם בגין הצהרת טובע" (שם, פסקה 13). הנה כי כן, המקרה דין אינו מעורר שאלה שפטית עקרונית שטרם הוכרעה בבית משפט זה.

7. בנוסף, אין סבור כי מתקיימים בעניינו שיקולי צדק שייא בהם כדי להצדיק מתן רשות לעורר.

8. חלק נכבד מהטענות שבפי המבחן נסמכו על ראיות חדשות שהגיעו לידי לאחר שניתנה החלטת בית משפט השלום. נטען, כי היה על בית המשפט המחויז לעיין בראיות אלו, ובפרט בסרטון מזירת האירוע, וכי על בסיסן היה עליו לקבוע כי לא נשקפת מסוכנות מצד המבחן, ולמצער כי מסוכנותו אינה גבוהה במידה המצדיקה את קביעת תנאי שחררו. זאת ועוד, טענת המבחן בדבר השיקולים הזרים שעמדו בסיס מעצרו, הסתמוכה על פרסום מיום 16.04.2024, קרי, יום לאחר שניתנה החלטת בית המשפט המחויז. ברם, ככל שהמבחן סבור כי נתגלו עובדות חדשות שיש בהן להשפיע על ההחלטה שנתקבלה בעניינו (ומובן כי איןני קובע כי כך הוא המצב) - הרי שיש לבירן במסגרת בקשה לעזין חזר, בהתאם להוראת סעיף 52(א) לחוק המעצרם; ולא במסגרת ערע על החלטת בית משפט השלום, שניתנה בהתאם לעובדות שהוא לפני בעת מתן ההחלטה.

9. יתר טענות המבוקש אין מקומות עיליה למתן רשות לעורו, ומשכך הבקשה נדחתה. טענות המבוקש שמורות לוי במסגרת בקשה לעיון חוזר. מצדוי, איני נוקט כל עמדה בעניין.

ניתנה היום, כ"ג בניסן התשפ"ד (1.5.2024).

שפט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il